

HASAN PİR

ANALİZ

HASAN PİR

Gazetelerin her birinin bir patronu, bir sahibi olsa da aslında gazeteler kamunun, halkın malıdır.

Gazeteler, gazeteciler yazdıkları yazılarda "kamuya yarar" sınırını gözetmek zorundadırlar. Yoksa vebale girerler. Kamu ve kul hakkına girerler.

Gazeteciler kamu yararına gördükleri haberleri, yazıları yazmalıdırlar. Bu yazılanların muhatabı olanlar da kendilerini çek edip hizmet anlayışlarını revize edebilmelidirler.

Koronavirüs musibeti, aşılama çalışmaları, okulların açılması, işsiz gençlerimiz, Yeni Devlet Hastanesi'nin durumu, esnafın sorunları, kentte ve köylerde yaşanan su sıkıntılarını, Üçtaş ve Günyüzü köylerinde yapılan referandum, yaylalarımızın durumu, şehirdeki otopark sorunu, iktidar veya muhalefet parti yetkililerinin mesajları, Gümüşhane'yi gezmeye gelenler ve benzeri bir sürü konuyu bugünün gündem konuları olarak ele alıp belki bir değil onlarca köşe yazısı yazabilirsiniz. Ama, biz bugün bu gündem konularına girmeden bu konuların tamamını ilgilendiren bir konuyu işlemeyi uygun bulduk.

Öncelikle bir güzel hikâye anlatacağım. Sosyal medyada çokça dolaşan bu hikâyenin sahibi kim bilemiyorum. Hikâye kime aitse kendisine teşekkür ediyorum.

Hikâyemize gelince:

"Günlerden bir gün, bir Krala iki harika şahin hediye edilir. Kral, bu zamana kadar böyle ihtişamlı şahinler görmemiştir. Bu değerli kuşları eğitmesi için bir şahin eğiticiyi çağırır.

Aylar geçer, şahinlerden birisi gökyüzünde asil bir şekilde süzülerek uçuyor, ancak diğer şahin, üzerinde bulunduğu daldan geldiği günden beri bir türlü ayrılmıyordur.

Bunun üzerinde Kral, ülkedeki pek çok şahin eğiticiyi seferber eder ama kimse bu şahini uçurmayı başaramaz.

Ülkede denenmemiş tek bir eğitici kalmıştır. Sonunda kralın emriyle o eğitici de saraya getirilir ve çalışmaya koyulur.

Kral ertesi gün uyandıığında camdan bakar ve her iki şahinin de muhteşem bir şekilde uçtuğunu görünce gözlerine inanamaz. Koşar adımlarla eğiticinin yanına gider ve sorar;

'Nasıl başardın bunu? En az 10 eğitici geldi başaramadı. Sen nasıl yaptın?'

Şahin eğiticisi de cevap verir:

'Çok basit Kralım. Sadece kuşun üzerinde durduğu dalı kestim...'

Gümüşhanemizin de ülkemizin de kalkınması için işçisinden memuruna, vasıfsız çalışanından amirine kadar devletten maaş alan her görevlinin en üst seviyede çalışması gerekmez mi?

Ama bir bakıyorsunuz, (A) kurumunda (A) makamını işgal eden zat-ı muhterem yıllardır görevine gelip gitmenin dışında hiç bir hareket göstermiyor. Yani çalışmıyor. Yani hikâyedeki şahin gibi oturduğu daldan bir türlü kalkmıyor. Bu durumda olan pek çok çalışanı da amiri de görebilirsiniz.

Peki uçmayan, bir türlü de uçmak istemeyen bu şahinleri (!) uçurmanın bir yolu olmalı. Nedir bu yol?

Hikâyede anlatılmış bu işin formülü... Şahinlerin oturdukları dalı kesmek... Yani çalışmayan amirliklerin koltuklarını altlarından almak, diğer çalışmayan görevlilerin ise görev yerlerini değiştirmek...

Bu ülkenin oturan, uçmayan şahinlere ihtiyacı yok. Çalışan, çalışan, hep çalışan, kafa yoran, koşan şahinlere, kamu personeline ihtiyacı var...

Peki çalışmada ölçü ne olmalı?

Belki pek çok örnek gösterilebilir ama, benim örneğim Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'dır. Sayın Cumhurbaşkanımızın bir günlük çalışma programı bile insana hem gurur veriyor, hem de şaşırtıyor. Başka bir örneğe gerek var mı?

Ama, maalesef siyaset kurumlarının zaafını bilen bazı uyanıklar, altlarındaki dalın kesileceğini anladıklarında hemen soluğu siyaset kurumunda alıyorlar.

Ağlayıp sızlıyorlar, "Ben sizin partilinizim benim altımdaki dalı nasıl keserler?" diyerek siyasetçileri tahrik edip, devreye sokup, paçayı yırtıp dal üstünde oturmaya devam ediyorlar. Siyasetçiler de büyük bir iş yapmış olmanın gururu(!) ile başları göğe ermiş gibi geziyorlar... Olan yine Gümüşhane'ye oluyor, güzel ülkemiz Türkiye'ye oluyor.

Unutmamak gerekir ki yanlış yapan kadar yanlışın devamına sebep olanlar da Allah indinde sorumludurlar, vebaldedirler.

Güzel günler dileğiyle.